

Hultsberg den 15 februari 1948.

Till
Ordföranden i Skolkommissionen
vid Estniska Kommittén.

Ber få besvara Eder i följande angelägenhet.

Jag med familj bor ute i Värmland, i Väse samhälle, vilket ligger vid järnvägslinjen Karlstad-Kristinehamn. Närmaste stad är Kristinehamn, 26 km från Väse. I avsaknad av någon närmareliggande läroanstalt bevisar min dotter Lilian, f. den 27/3 1932, sedan sistlidna höst Läroverket i Kristinehamn, vart hon åker tåg dagligen. Hon är en av sin klass (I-4) bästa elever. Förra hösten uppmannes föräldrarna ansöka om stipendium och resepengar för sina barn, vilket vi gjorde i rätt tid, varvid vi av rektorn för skolan fick bekräftelsen att "allt är i ordning". Svaret blev emellertid avslag för min dotters vidkommande. Bland de lyckligare finnas t. ex. en finsk flicka (erhöll Kr.500:- i stipendium), söner till fabriker, m.fl., varför jag icke kunde fundera ut anledningen till avslaget, och vände mig till rektorn med skriftlig förfrågan. Rektorn skriver (se bil.) att min dotter icke var den enda, vars ansökan avböjdes. Mig veterligen torde det finnas lagligt stadgat att alla skolgående barn få sina resekostnader och lunch bestridna av staten, vilket bekräftades i Arbetsförmedlingen, nämligen att min dotter torde vara berättigad till Kr.125.- i reseersättning. Son till härvarande estnisk pastor Rebane, som går i klass I-5, erhåller både resepengar, stipendium och dessutom kostnadsfria skolböcker.

Rektorn förefaller ha ställt sig tämligen passivt i ärendet, föreslår endast hänvändelse till Studielänenämnden. Arbetsförmedlingen påpekade emellertid att mycket beror på rektor och det förslag han från sin sida gör i dylika angelägenheter. Av hans brevkort förstår jag att han gjort allt han kunnat. Jag ber emellertid få påpeka, att jag har inga som helst tillgångar, uppehåller familjen endast med mitt arbete av grovare slag vid härvarande grynverk. Som motorist tjänar jag Kr.84.85 per vecka, varav skatt blir Kr.8.-. Resten får förslå för familjens alla behov! Jag har 3 barn, dotter Lilian och 2 pojkar, varav den äldre går i härvarande folkskolas klass V, alltsamman sålunda 5 personer. Maken har inga inkomster. Jag vill tro att lagen ifråga gör icke skillnad mellan svenska och utländska skolbarn. I motsatta fall bleve min dotter tvungen snarast avbryta sin skolgång som dock är av stort värde både för henne och vår familj.

Högaktningsfullt

HELMUT TAMMJÄRV